

Pløjettillæg ydes i stedet for bistandstillæg til personer, hvis helbredstilstand fordrer vedvarende pleje eller tilsyn, der nødvendiggør andres stadige nærværelse. Tillægget foreslås forhøjet med 2.772 kr. årlig til at udgøre det dobbelte af bistandstillægget, d. v. s. 5.064 kr. årlig. Forhøjelserne har samme begrundelse som er anført ovenfor med hensyn til det personlige bistandstillæg.

Ca. 3.000 personer opfylder betingelserne for at modtage plejettillæg.

Bistands- og plejettillæg foreslås forhøjet til de foran nævnte beløb med virkning fra 1. april 1967. I tiden 1. april 1966 til 31. marts 1967 foreslås de nævnte tillæg ydet med noget lavere beløb, jfr. § 10, stk. 1 a. Beregnet efter pristallet for juli 1964 foreslås de nævnte tillæg i overgangsperioden ydet med henholdsvis 1.968 kr. og 3.672 kr. årlig.

Det foreslås, at det huslige bistandstillæg bortfalder fra 1. april 1967. I overgangsperioden, hvor invaliditetsbeløbet ikke ydes med det fulde beløb, foreslås det, at nævnte tillæg opretholdes, dog med et nedsat beløb, 396 kr., beregnet efter pristallet for juli 1964, jfr. bemærkningerne til forslaget § 42.

Forslagets bestemmelser om *pensionstillæg*, *ægteskabstillæg* og *børnetillæg* svarer til de gældende regler. Til personer, der er berettiget til laveste pension, skal efter forslaget ikke ydes pensionstillæg eller ægteskabstillæg, og børnetillæg ydes kun med halvt beløb.

Reglen i § 14 om *personlige tillæg* svarer til gældende lovs § 4, stk. 7, hvorefter disse tillæg til såvel folke- som invalidepensionister ydes af et fælles rådighedsbeløb. Da man ikke har viden om, hvor stort invalidepensionisternes forholdsmæssige „forbrug“ af dette rådighedsbeløb er, har man fundet det rettest at opretholde et fælles rådighedsbeløb, der foreslås hjemlet i folkepensionsloven.

Til § 15.

Forslaget angår personer, der er alvorligt fysisk og psykisk invaliderede, og som alene fordi de udøver erhvervsarbejde er afskåret fra at oppebære invalidepension, eventuelt invalidepension med bistandstillæg eller med plejettillæg.

I den gældende lov om invalide- og folkepension findes reglerne herom i § 24 om invaliditetsydelse, bistandsydelse og plejeydelse.

Med hensyn til personkredsen indeholder forslaget en udvidelse derved at personer, der på grund af alvorlig høreskade har svære kontaktvanskeligheder, foreslås omfattet af bestemmelsen. Selv de alvorligst høreskadede — de helt døde — er for det store flertals vedkommende i stand til at udøve erhvervsmæssigt arbejde i et sådant omfang,

at lidelsen ikke har kunnet anses for invaliderende i lovens forstand, og følgelig har de pågældende i almindelighed ikke kunnet anses for berettiget til invaliditetsydelse. Imidlertid må det med sikkerhed antages, at de alvorligt høreskadede, for hvem invaliditeten som følge af svære kommunikationsvanskeligheder har betydelig indvirkning på deres hele livsførelse personligt og erhvervsmæssigt, normalt har merudgifter som følge af invaliditeten, ikke blot i erhvervslivet (ordrer, kundebetjening, telefonpasning, uddannelse o. s. v.), men også i deres daglige færden (indkøb, almindelig kontakt, forhandlinger m. v.).

Det foreslås derfor udtrykkelig fastsat i loven, at disse alvorligt høreskadede skal have adgang til invaliditetsydelse.

Udtrykket „alvorligt høreskadede“ betyder, at der må foreligge en meget betydelig objektivt målelig og varig nedsættelse af høreevnen, som ikke kan kompenseres ved hjælp af høreapparat eller på anden måde. Det må yderligere kræves, at høreskaden har alvorlige kontaktvanskeligheder til følge. Der sigtes herved til sproglige kommunikationsvanskeligheder. Disse kan omfatte dels personens egne vanskeligheder ved at gøre sig forståelig i omgang med mennesker, der ikke har særlig oplæring i tegnsprog eller andre specielle kommunikationsformer for høreskadede, dels vanskeligheder for den høreskadede med at forstå andres tale selv ved hjælp af høreapparat.

Invaliditetsydelsen skal efter forslaget som hidtil kun kunne tilkendes personer, hvis invaliditet lægelig set er så alvorlig, at de efter de nugældende regler ville have fået invalidepension, såfremt de ikke havde udført erhvervsmæssigt arbejde. Ydelsen har hidtil ligget noget højere end det gældende laveste invalidepensionsbeløb — trediedelsgrænsen — og udgør for tiden 1.932 kr. årlig mod 1.692 kr. årlig. I betragtning af, at laveste invalidepension for de nuværende invalidepensionister efter forslaget kommer til at udgøres af invaliditetsbeløbet (2.532 kr. årlig) foreslås invaliditetsydelsen fastsat til samme niveau, svarende til en forhøjelse på 600 kr. årlig. Til ægtepar, når begge er berettiget til ydelsen, foreslås i alt ydet ca. 1½ gange beløbet for enlige. Reglen i stk. 2 sikrer, at dette forhold også kommer til at gælde, når den ene ægtefælle er berettiget til invaliditetsydelse og den anden ægtefælle til helt eller til halvt invaliditetsbeløb.

Reglen i stk. 2 a er en følge af, at invaliditetsbeløbet i overgangsperioden fra 1. april 1966 til 31. marts 1967 ydes med et nedsat beløb, jfr. de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 4.